

Arrest

nr. 171 741 van 13 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 18 november 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker van 29 oktober 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2016.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 juni 2016 in plaats van 31 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat M. VAN DER MOEREN en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 maart 2013 diende verzoeker een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Op 28 oktober 2015 weigerde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Bij arrest van 1 juni 2016 met nummer 168 884 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) aan verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) neemt op 29 oktober 2015 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Dit vormt de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - ASIELZOEKER

In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer, die verklaart te heten ,

naam : D.

voornaam : R.

geboortedatum : 21.01.1956

geboorteplaats : Akunk

nationaliteit : Armenië

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 20 oktober 2015 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve werpt de Raad een exceptie van gebrek aan het rechtens vereiste belang op. Uit de recente informatie verkregen van de verwerende partij op grond van 9bis en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) blijkt immers dat de verzoekende partij op 13 april 2016 gemachtigd werd “*tot een verblijf van één jaar vanaf de afgifte van de documenten*”. Bij schrijven aan de Raad van 20 mei 2016 meldt de Dienst Vreemdelingenzaken dat verzoekende partij op datum van 13 mei 2016 een tijdelijk verblijf werd toegekend voor de duur van 12 maanden en A-Kaart heeft verkregen. Blijkens het administratief dossier kan verzoekende partij een eventuele verlenging van de A-kaart verkrijgen mits het voorleggen van een arbeids- of beroepskaart en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling te leveren, of het bewijs dat zij niet ten last vallen van de openbare instellingen. Daarenboven mag hij door zijn gedrag de openbare orde of nationale veiligheid niet schaden.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037) en moet de verzoekende partij het bestaan van een belang aantonen (RvS 13 februari 2015, nr. 230.190). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden

rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Aan de verzoekende partij werd op 14 april 2016 een verblijfsrecht toegekend en ontving zij een verblijfsvergunning (A-kaart) geldig tot 12 mei 2017.

Het gegeven dat aan de verzoekende partij een A-Kaart werd uitgereikt en dat zij aldus het vereiste belang ontbeert met betrekking tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen, is ter terechtzitting aan een tegensprekelijk debat onderworpen. De verzoekende partij stelt dat: *“wenst te volharden in haar beroep voor zover de bestreden beslissing niet expliciet uit het rechtsverkeer wordt gehaald”*. De verwerende partij repliceert dat: *“De verwerende partij meent dat verzoekende partij niet langer een belang heeft bij het beroep”*.

Daargelaten de vraag of de afgifte van de A-kaart moet beschouwd worden als een intrekking, een opheffing dan wel het verdwijnen van het voormelde bevel van 29 oktober 2015, staat het vast dat verzoekende partij over een onbetwist legaal verblijf beschikt. De Raad niet ziet in welk voordeel de vernietiging van de bestreden beslissing haar zou kunnen opleveren.

Hij kan derhalve niet meer het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van de hoofdvaststelling dat hij zich op illegale wijze in het Rijk bevindt op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK